

Sjećanja - naši nezaboravljeni

Vinko Grgurev, Marina Šramek i Dubravka Veseli

Višnja Antoljak Tekajić (1938. – 2020.)

Književnost i književno podučavanje bio je njezin život.

Ova jezgrovita konstatacija osvjetljava sva njezina zanimanja i nastojanja koja će ostati u sjećanju mnogih učenika i drugih ljubitelja književne riječi.

Profesorica Višnja Antoljak Tekajić rođena je 10. veljače 1938. u Grubišnom Polju u kojem je njezin otac bio namještenik porezne uprave. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Bjelovaru. Diplomirala je jugoslavenske jezike i književnosti (kroatistika) na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u osnovnim školama u Predavcu, Rovišču i Bjelovaru, u Radničkom sveučilištu, Školskom metalском centru i Gimnaziji Bjelovar.

Bila je zaokupljena pisanjem priča za djecu. Objavljivala ih je u *Smibu*, *Modroj lasti* i *Malim novinama* te u časopisu *Rusan* u kojem je kao i u drugim izdanjima bjelovarskog Ogranka Matice hrvatske bila lektorka i recenzentica. Surađivala je u časopisu bjelovarskog Ogranka Hrvatskog pedagoško-književnog zborna Bjelovarski učitelj. Pokrenula je i uređivala ediciju *Gaudemus* Gimnazije Bjelovar u kojoj su objavljivane pjesme darovitih učenika.

Sjećam se kako ju je jedan učenik zamolio da pregleda njegov uradak namijenjen publikaciji koju je pripremala skupina mladih ljudi njegove dobi. Najozbiljnije je prihvatala i pohvalno ocijenila njegov književni pokušaj. Dok sam ja imao stanovite primjedbe, ona mi je rekla da ga ne treba ograničavati najstrožim pravilima (uz poštovanje gramatike i pravopisa) jer je spontanost bitan uvjet umjetničkog izražavanja. Taj mladi čovjek poslije je bio dobitnik književnih nagrada, a danas je, štoviše, sveučilišni nastavnik. I to je jedan od ogleda književnog znanja i učiteljskog umijeća profesorice Višnje Tekajić, njezine duhovitosti i duhovnosti, druželjubivosti i kolegijalnosti.

Profesorica Višnja Tekajić rođena Antoljak umrla je 2. ožujka 2020. u Bjelovaru.